

Ναυαρχίδα του Αιγαίου ή σπασμένο καράβι;

Πηγή *Ροδιακή*, Αναγνώστηκε **498** φορές, Ημερομηνία 18-2-2013 12:56

Γράφει ο Γιάννης Ορφανός
Χειρουργός Ορθοπαιδικός Μέλος της Δημιουργίας, ξανά!

Το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου μαστίζεται από πλήθος προβλημάτων τα οποία οφείλονται είτε σε τοπικές ιδιαιτερότητες είτε στη γενικότερη παθολογία του Εθνικού Συστήματος Υγείας και αντικατοπτρίζουν τις στρεβλώσεις του Ελληνικού δημόσιου τομέα.

1 Η Διοίκηση. Η επιλογή του εκάστοτε Διοικητή γίνεται με κομματικά κριτήρια. Συνήθως πρόκειται είτε για πρώην πολιτευτή του κυβερνώντος κόμματος είτε για κάποιον φέρελπι, ο οποίος χρησιμοποιεί τη θέση ως εφαλτήριο για τη μετέπειτα εξέλιξή του. Είναι θεμιτές οι πολιτικές ή προσωπικές φιλοδοξίες του καθενός, αρκεί να γνωρίζει Διοίκηση Μονάδων Υγείας.

Διότι η Διοίκηση Μονάδων Υγείας είναι επιστήμη, άρα διδάσκεται σε Πανεπιστήμιο. Στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας, κοντά στο ύψος της Κηφισίας, υπάρχει η Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, η οποία σκοπό έχει να εκπαιδεύει διοικητικά στελέχη. Ας αποφασίσουμε: Θέλουμε ο εκάστοτε Διοικητής του κάθε Νοσοκομείου να έχει σπουδάσει Διοίκηση;

Αν ναι, τότε το πτυχίο της ΕΣΔΥ θα πρέπει να θεωρείται ως ελάχιστο προαπαιτούμενο για την επιλογή. Αν όχι, τότε η ΕΣΔΥ δεν έχει λόγο ύπαρξης και θα είναι καλύτερα να κλείσει ώστε να μην σπαταλούνται τα χρήματα του ελληνικού λαού. Το ότι κάποιος κατέχει πτυχίο άλλης επιστήμης (π.χ. ιατρικής ή νομικής ή αεροναυπηγικής) σε καμία περίπτωση δεν αποδεικνύει την

ικανότητά του στη διοίκηση. Εκτός εάν εκπαιδευτεί στο κεφάλι του γνωστού κ. Κασίδη.

2 Η πιστωτική κάρτα. Το νοσοκομείο, όπως και όλο το δημόσιο, δεν δέχεται πιστωτική κάρτα. Ίσως αυτό δεν έχει ιδιαίτερη σημασία για τον Έλληνα ο οποίος είναι συνήθως ασφαλισμένος και το κόστος της περίθαλψής του θα το αναλάβει το ασφαλιστικό του ταμείο.

Αλλά αναφερόμαστε σε νοσοκομείο το οποίο επί έξι μήνες ασχολείται κυρίως με τουρίστες. Ας φανταστούμε το εξής σκηνικό: Φινλανδός τουρίστας, ο οποίος μιλάει μόνο φινλανδικά, εμπλέκεται σε τροχαίο και μεταφέρεται με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο. Συρράπτονται τα τραύματά του, κάνει ακτινογραφίες, γίνονται εξετάσεις αίματος και τοποθετείται ένας γυψονάρθηκας. Κόστος ; Ας υποθέσουμε ότι το κόστος είναι 100 ή 200 ή 500 ευρώ.

Ο Φινλανδός δεν καταλαβαίνει ελληνικά, δεν καταλαβαίνει ούτε αγγλικά, χρήματα δεν κρατάει και μεταφραστής δεν υπάρχει. Ίσως γράψει κάπου τη διεύθυνση του ξενοδοχείου στο οποίο διαμένει. Αλλά την επόμενη ημέρα είναι η πτήση της επιστροφής του. Τα χρήματα χάθηκαν. Εάν υπήρχε η δυνατότητα να χρεωθεί η πιστωτική του κάρτα (γεγονός πολύ συνηθισμένο όταν π.χ. ενοικιάζει αυτοκίνητο), το συγκεκριμένο νοσοκομείο θα είχε τεράστια έσοδα διότι διακινεί τεράστιο αριθμό τουριστών.

3 Το κόστος περίθαλψης και νοσηλείας. Είναι πάγια πολιτική επιλογή να κοστολογείται η παροχή υπηρεσιών υγείας εξαιρετικά φτηνά ώστε να μην επιβαρύνονται τα ασφαλιστικά ταμεία. Μέσα σε αυτόν τον ευρύτερο παραλογισμό, ίσως δεν προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι οι ιατρικές πράξεις δεν κοστολογούνται.

Δηλαδή, το κόστος μιας χειρουργικής επέμβασης είναι το κόστος των υλικών της. Λες και ο χειρουργός δεν εργάστηκε. Λες και δεν έκανε μια απολύτως εξειδικευμένη εργασία, για την οποία το κράτος έχει επενδύσει πάνω του, εκπαιδεύοντας τον για αμέτρητα χρόνια. Ας υποθέσουμε ότι δεχόμαστε αυτή τη (λανθασμένη) πολιτική επιλογή, επειδή διαφορετικά θα βουλιάξει ακόμη περισσότερο ο ήδη βουλιαγμένος ΕΟΠΥΥ.

Αλλά εάν ο ασθενής έχει ιδιωτική ασφάλεια ή εάν είναι τουρίστας, γιατί θα πρέπει να τιμολογούνται με το ίδιο χαμηλό τιμολόγιο οι ιατρικές πράξεις; Όμως η στρέβλωση δεν σταματάει εδώ. Κανένας χειρουργός δεν θέλει να χειρουργήσει τουρίστα, εάν δεν κινδυνεύει η ζωή του. Άλλωστε, σε λίγες μέρες θα τελειώσουν οι διακοπές του και θα επιστρέψει στην πατρίδα του.

Αν υποθέσουμε ότι η επέμβαση στον τουρίστα χρεωνόταν με τιμολόγιο ιδιωτικής κλινικής και αν ο χειρουργός έπαιρνε μέρος αυτής της αμοιβής, θα υπήρχαν σημαντικά έσοδα, τόσο για το νοσοκομείο όσο και για το γιατρό.

4 Πρώτες βοήθειες στους τουρίστες. Εάν το νοσοκομείο αδυνατεί να έχει όφελος από την παροχή πρώτων βοηθειών σε τουρίστες, μπορεί να ενοικιάσει τμήμα των πρώτων βοηθειών σε ιδιώτη. Έτσι, αφενός ωφελείται από το ενοίκιο και αφετέρου δεν επιβαρύνει τους εργαζομένους του με επιπλέον εργασία.

5 Φυσικοθεραπευτήριο. Στο ισόγειο του νοσοκομείου υπάρχει ένα απέραντο και αχρησιμοποίητο φυσικοθεραπευτήριο. Ίσως επανδρωθεί κάποτε. Ίσως και

όχι. Έως ότου αποφασίσει το κράτος τι από τα δύο θα γίνει, το φυσικοθεραπευτήριο μπορεί να ενοικιαστεί σε ιδιώτη και να αποφέρει άμεσα οφέλη για το νοσοκομείο.

6 Σίτιση ασθενών και γιατρών. Το φαγητό είναι τραγικό. Τελεία. Ναι, είναι καλό για κάποιους από τους ασθενείς να τρώνε σούπα. Για τους ασθενείς. Όχι για τους γιατρούς που θα πρέπει να ανταπεξέλθουν σε 24ωρη εφημερία. Η λύση που θα δοθεί θα πρέπει να είναι στην κατεύθυνση της αντίστοιχης λύσης που δόθηκε για την καθαριότητα. Ιδιωτικοποίηση. Αυτό σημαίνει ότι θα γίνει σύμβαση με κάποιο catering.

Εάν η παραγγελία περιλαμβάνει 400 μερίδες φαγητό την ημέρα, σίγουρα το κόστος θα είναι πάρα πολύ χαμηλότερο από το σημερινό κόστος των 30 περίπου ευρώ ανά μερίδα. Επίσης, οι μερίδες θα είναι ονομαστικές άρα θα περιοριστεί η σπατάλη. Παράλληλα, ο χώρος της τραπεζαρίας μπορεί να δοθεί σε ιδιώτη για να γίνει εστιατόριο. Σε αυτό το εστιατόριο θα μπορούν να τρώνε τόσο το προσωπικό του νοσοκομείου (σε συμφωνημένες τιμές) όσο και οι συγγενείς των ασθενών. Δηλαδή, ό,τι συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη.

7 Κυλικείο. Είναι πανάκριβο. Ο ελληνικός καφές κοστίζει, για το προσωπικό, ένα ευρώ και εβδομήντα λεπτά. Ο αντίστοιχος ελληνικός καφές στο νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» κοστίζει ένα ευρώ. Ίσως δεν είναι τυχαίο το ότι εκεί τα κυλικεία είναι δύο. Το ένα δίπλα στο άλλο. Αλλά εκτός από τα δύο κυλικεία, υπάρχει υπάλληλος του νοσοκομείου ο οποίος κάνει μόνο καφέδες, μόνο για το προσωπικό. Τριάντα λεπτά ο ελληνικός καφές για το προσωπικό. Τριάντα λεπτά στο «Αγία Σοφία». Ένα ευρώ και εβδομήντα λεπτά στο νοσοκομείο της Ρόδου. Έρα απαιτείται δεύτερο κυλικείο.

8 Αρχείο. Το νοσοκομείο δεν διαθέτει υπηρεσία αρχείου. Οι φάκελοι βρίσκονται πεταμένοι στα πατώματα, έως ότου γίνουν τροφή ποντικών. Το θέμα έχει δύο διαστάσεις. Η μία είναι η νομική. Εάν ο ασθενής χρειαστεί στοιχεία από παλιά του νοσηλεία, το σύστημα βραχυκυκλώνει. Η δεύτερη είναι επιστημονική. Το αρχείο είναι η πηγή των επιστημονικών εργασιών. Ας μην προκαλεί εντύπωση σε κανέναν το γιατί δεν υπάρχει παραγωγή επιστημονικών εργασιών.

9Βιβλιοθήκη. Υπάρχει χώρος στον 4ο όροφο ο οποίος είναι μονίμως κλειδωμένος. Δεν υπάρχει βιβλιοθηκάριος. Όποιος χρειαστεί επιστημονικό βιβλίο ή περιοδικό, έχει μια επιλογή: να το αγοράσει.

10Audit. Δεν γνωρίζω ποια είναι η ακριβής μετάφραση αυτής της λέξης. Έλεγχος ή αυτοέλεγχος. Ήταν από τα πράγματα που μου έκαναν τη μεγαλύτερη εντύπωση στο Royal Orthopaedic Hospital, στο Birmingham. Οι γιατροί συγκεντρώνονταν κάθε δεύτερη Παρασκευή και συζητούσαν τα λάθη τους. Συζητούσαν με καλή διάθεση και με σκοπό τη βελτίωσή τους. Ήταν η πρώτη φορά που άκουσα γιατρούς να παραδέχονται ότι κάνουν λάθη. Προφανώς επειδή ήταν Άγγλοι. Αντίθετα, οι Έλληνες γιατροί δεν κάνουν ποτέ λάθη. Οι Έλληνες γιατροί και ο Θεός δεν κάνουν ποτέ λάθη.

11Σύνδεση του νοσοκομείου με τις ανάγκες της κοινωνίας. Αυτό το νοσοκομείο δεν είναι ούτε το νοσοκομείο της Θήβας ούτε της Κορίνθου. Δεν μπορεί να διακομίζει περιστατικά στην Αθήνα για ψύλλου πήδημα γιατί η μετακίνηση των ασθενών είναι και δύσκολη και ακριβή. Θα περίμενα μια φορά το χρόνο να καταγράφονται τα περιστατικά που χρειάστηκαν διακομιδή. Να αναλύονται τα αίτια της διακομιδής (π.χ. ελλιπής εκπαίδευση γιατρών, έλλειψη

υλικών, άλλο) και να γίνεται σχεδιασμός για το πώς θα μειωθούν τα περιστατικά αυτά. Αυτή η δράση εμπεριέχει καινοτομία και παραγωγικότητα.

12 Αμοιβή γιατρών. Είναι άσκοπο να συζητάμε για οποιαδήποτε ποιοτική βελτίωση του νοσοκομείου όταν ο μισθός του Επιμελητή Β' είναι 1300 ευρώ. Η συμπεριφορά της Πολιτείας προς το γιατρό του ΕΣΥ δείχνει απαξία και περιφρόνηση.

Τα επιχειρήματα:
α. Πληρώνεται επιπλέον εφημερίες. Ναι, είναι άλλα 600 ευρώ, για τα οποία εργάζεται επιπλέον 7 εικοσιτετράωρα εντός του νοσοκομείου και 4 εικοσιτετράωρα σε υπηρεσία on call. Η αμοιβή της υπερωριακής εργασίας είναι 5,5 ευρώ την ώρα. Ύρα, περίπου 3,5 ευρώ την ώρα καθαρά. Αυτή είναι η αμοιβή για την ευθύνη που κουβαλάει ο καθένας μας: 3,5 ευρώ την ώρα. Για 3,5 ευρώ την ώρα χειρουργείς, παίρνεις αποφάσεις για τη ζωή του ασθενούς και ουδέποτε κάνεις λάθη. Γιατί είπαμε: οι Έλληνες γιατροί και ο Θεός ποτέ δεν κάνουν λάθη.

β. Παίρνει φακελάκι. Απάντηση: Πρώτον, δεν παίρνουν όλοι φακελάκι. Δεύτερον, αν θέλει το κράτος να πιάσει αυτούς που παίρνουν φακελάκι, είναι πολύ εύκολο. Μπορεί να στείλει ηθοποιούς με κρυφή κάμερα και να καταγράψουν τη συναλλαγή. Τρίτον. Μπορεί να το νομιμοποιήσει, καταργώντας την αποκλειστικότητα της εργασίας του γιατρού στο ΕΣΥ και χορηγώντας του μπλοκ αποδείξεων παροχής υπηρεσιών.

Τέταρτον: θα πρέπει να υπάρξουν σαφείς και μετρήσιμοι στόχοι παραγωγικότητας, ατομικές συμβάσεις εργασίας (γιατί θα πρέπει όλοι οι ομοιόβαθμοι γιατροί να παίρνουν τον ίδιο μισθό;). Ναι, ο Άγγλος γιατρός δεν παίρνει φακελάκι. Ούτε καν σκέφτεται να ζητήσει. Αφενός γιατί δεν το χρειάζεται και αφετέρου γιατί είναι έξω από την κουλτούρα του. Δεν υπάρχει στα αγγλικά η μετάφραση της λέξης «λαμόγιο».

Όχι, δεν αρμενίζουμε στραβά. Ο γιαλός φταίει που είναι στραβός. Πάντα φταίει ο γιαλός.